

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Zalán Gábor Ügyvédi Iroda által képviselt I.r. alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a Budapest Főváros VII. kerület Erzsébetváros Önkormányzata (1073 Budapest, Erzsébet krt. 6.) II. rendű alperesek ellen ingó kiadása indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. szeptember 14. napján kelt 68.P.25.098/2015/31-I. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán tárgyaláson kívül meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 700.000 (hétszázezer) Ft + Áfa ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy leletezés terhe mellett 8 nap alatt rójon le további 55.000 (ötvenötezer) Ft fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 55.620 (ötvenötezer-hatszázhusz) Ft illetékből és 17.400 (tizenhétezer-négyszáz) Ft + Áfa ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási részkiöltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet és a II. rendű alperes viszontkeresetét elutasította, valamint megállapította, hogy 1.500.000,- Ft eljárási illetéket és 1.261.000,- Ft viszontkereseti illetéket az állam visel.

Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozatlannak találta.

A felperesnek az ajándékozási szerződésre hivatkozással előterjesztett keresete alaptalan a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:235. § (1) bekezdésére figyelemmel, mert az ajándékozás időpontjában **B. Cs.** ajándékozó nem volt az ajándékozással érintett ingóságoknak a birtokában, valamint az ajándékozó tanúvallomása szerint ezen ingóságok nem kizárólag az ajándékozó tulajdonát képezték. Így a felperes, mint megajándékozott az ingóságok tulajdonjogát nem szerezte meg.

Az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a Ptk. 6:193. § (1) bekezdése és 6:194. § (1) bekezdése alapján **B. Cs.**, mint engedményező és a felperes, mint engedményes között az engedményezés sem jött létre érvényesen, mert az ingóságok kiadása iránti követelés, mint jogcím, valamint a követelés kötelezettje és összege sem szerepel az engedményezési megállapodásban.

A felperest a keresettel érvényesített jog nem illeti meg, ezért a felperes keresetőségi joga hiányában a kereset elutasításának volt helye.

Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes viszontkeresetét is.

A perben nem nyert bizonyítást, hogy a felperes tulajdonosa a kereseti kérelemmel érintett ingóságoknak és az sem, hogy jogosultja az ingóságok kiadása iránti követelésnek, ezért az ingóságok tárolásával őrzésével kapcsolatban a II. rendű alperes által előterjesztett viszontkeresetet

az elsőfokú bíróság elutasította.

A perköltség tárgyában az elsőfokú bíróság az 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján, de annak figyelembevételével rendelkezett, hogy valamennyi peres fél jogi képviselővel járt el és utóbb az alpereseket ugyanaz a jogi képviselő képviselte. Akként határozott, hogy mind a kereset vonatkozásában pernyertes I. rendű alperes, mind a viszontkereset vonatkozásában pernyertes felperes a jogi képviselet ellátásával felmerült költségeit maga viseli.

A felperes részleges, az eljárási illetékre kiterjedő költségmentessége és a II. rendű alperes illetékmentessége folytán meg nem fizetett, az 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárási illetéket - amely a kereset vonatkozásában 1.500.000,- Ft, a viszontkereset vonatkozásában pedig 1.261.000,- Ft - az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

Az ítéletnek a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezése ellen az I. rendű alperes fellebbezéssel élt, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a felperesnek az I. rendű alperes perköltségében marasztalását a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (IM rendelet) 3. § (1) bekezdése szerint.

Kérte továbbá a másodfokú eljárás során felmerült - IM rendelet szerinti - perköltsége megfizetésére is kötelezni a felperest azzal, hogy az I. rendű alperesi jogi képviselő ÁFA-körbe tartozik.

Előadta, hogy a felperesnek és a II. rendű alperesnek a kereset és viszontkereset vonatkozásában megállapított kölcsönös pernyertessége és pervesztessége tekintettel indokolt lehet az elsőfokú bíróság azon döntése, hogy a felek az ügyvédi költségeiket maguk viselik.

Az I. rendű alperes azonban nem terjesztett elő viszontkeresetet és nem is csatlakozott hozzá, így az elutasított viszontkereset vonatkozásában pervesztes sem lett, viszont pernyertes lett a felperes elutasított keresete vonatkozásában.

Álláspontja szerint a perköltségre jogosultság szempontjából irreleváns az a körülmény, hogy az I. és a II. rendű alperes képviseletében ugyanaz a jogi képviselő járt el.

A felperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A másodfokú bíróság a régi Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság osztotta az I. rendű alperes fellebbezési kérelme körében kifejtett azon álláspontját, hogy a felperes keresete tekintetében az I. rendű alperes pernyertes lett, a II. alperes viszontkeresetének elutasítása pedig nem járt az I. rendű alperes pervesztességével.

A kölcsönös pernyertesség - pervesztesség a felperes és a II. rendű alperes viszonylatában állapítható meg.

A régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles az I. rendű alperes költségeinek megfizetésére.

A másodfokú bíróság az I. rendű alperes képviseletében az elsőfokú eljárásban elvégzett ügyvédi tevékenységre - a tárgyalási napok és az I. rendű alperesi beadványok számára - tekintettel az IM rendelet 3. § (1)-(2) bekezdése szerint a 36.285.000,- Ft összegű pertárgyérték alapján felszámítható ügyvédi munkadíj összegét (1.288.550+áfa) nem találta indokoltnak, ezért azt az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg.

A munkadíj összegének a mérséklésekor a másodfokú bíróság azt is értékelte, hogy az alperesek jogi képviseletét ugyanaz az ügyvéd látta el a perben és az I. rendű alperes képviseletével összefüggésben olyan indokolt és szükséges jogi tevékenység, ami megalapozná az IM rendelet

szerint a pertárgyérték alapján számított munkadíj megítélését nem merült fel.

Az előzőekben írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdés alapján részben megváltoztatta és a régi Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az I. rendű alperes javára az elsőfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet nem fellebbezett rendelkezéseit a régi Pp. 228. § (4) bekezdése és 253. § (3) bekezdése alapján nem érintette.

A fent írtak szerint a fellebbezés részben (54%-ban) vezetett eredményre, ezért az I. rendű alperes a fellebbezési eljárási költségeinek a megtérítésére a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján tarthat igényt.

Az ügyvédi munkadíj összege az IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján 32.200 Ft, aminek az 54%-a 17.400 Ft.

A fellebbezési illeték összege az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdés és 39. § (1) bekezdése alapján - az IM rendelet 3. § (1)-(2) bekezdése szerint számított ügyvédi munkadíj összege (1.288.550 Ft) után - 103.000 Ft, mely összegből az I. rendű alperes 48.000 Ft-ot rótt le az elsőfokú bíróság téves felhívására. A fennmaradó 55.000 Ft lerovására a másodfokú bíróság az Itv. 74. § (2) bekezdése alapján - leletezés terhe mellett - kötelezte az I. rendű alperest.

A másodfokú bíróság a 103.000 Ft fellebbezési illetéket vette alapul a felperest terhelő fellebbezési eljárási részköltség megállapításakor.

Budapest, 2019. január 23.

Dr. Pestovics Ilona s.k.
tanácselnök

Takácsné dr. Kükáló Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági tisztviselő